

BON VENT... I BARCA NOVA. ENCONSTRUCCIÓ NO ENS PRESENTEM A LES ELECCIONS SINDICALS.

e-mail: correo@enconstruccio.org telf. 619 948 947

Fa 20 anys, un grup de treballadores i treballadors de Telefònica vam fundar EnConstrucció, amb uns objectius prioritaris: lluitar contra les segregacions que preparava Telefònica i oferir una plataforma de lluita que fos capaç d'aglutinar les mobilitzacions per damunt de sigles sindicals. La majoria de nosaltres ja havia format part de l'Esquerra Sindical, del Geperut, del Grup 0'7%, de la CGT i també de fer feina sindical dins el sector.

D'aquests, alguns objectius els hem pogut cobrir (la feina sindical amb les contractes ha estat molt important i ha cristal·litzat en lluites importants que han significat avanços tant en les condicions de treball com en la creació de teixit sindical on no n'hi havia). Altres no han estat possibles: la necessària i desitjada unitat entre els sindicats alternatius no ha acabat de ser mai una realitat. Malgrat els esforços de persones de tots els sindicats alternatius, la concepció holística d'algunes organitzacions que es tradueix de vegades en el tarannà i de vegades en els legítims interessos de representativitat de les mateixes, ha estat un llast per a la lluita conjunta sota objectius i un impediment per a constituir una alternativa real a la majoria d'UGT i CCOO al CI. Nosaltres hem provat d'evitar aquestes actituds, però no sabem del cert si sempre ho hem aconseguit.

Malgrat tot, lluites compartides amb tot l'espectre alternatiu van aconseguir veure la llum i plantar cara a problemes molt importants, com la classificació professional de 2008, on la ja extinta i mal anomenada Coordinadora de Burgos va aconseguir derrotar o si més no, postergar uns quants anys els plans de l'empresa i dels majoritaris (ja tenien assumit el final de l'antiguitat i biennis amb la famosa motxilleta). Hem donat també suport decidit a la vaga de fam per la readmissió de Marcos, participant-hi activament i en primera línia en tots els processos mobilitzadors...No podem oblidar tampoc les vagues conjuntes amb les contractes que hem convocat des de la nostra plataforma.

Però els anys han anat passant, i la política d'extinció de plantilla de Telefònica, mitjançant els PSI's, ERO's i sobretot, que no entri una quantitat significativa de gent jove a nodrir les bases de les plantilles i, per tant, dels sindicats, ens ha portat a una situació límit en tant que ara no veiem forma de continuar endavant un sindicalisme que, per definició, requereix sàvia nova, noves il·lusions i energies i la participació entusiasta de la seva gent.

És a dir, la plantilla estem com estem i no hi ha renovació de la mateixa. Això ens priva de la matèria primera necessària per a la vida d'una organització que ha intentat ser imaginativa, lluitadora, coherent i engrescadora. Una altra cosa serà si hem aconseguit ser-ho o no, però la intenció hi era.

A això hem de sumar el que ja hem explicat a dalt, que ha estat del tot impossible assolir la unió i la coordinació necessàries amb el sindicalisme alternatiu que hi ha a Telefònica per permetre'ns seguir militant de forma més o menys continuista en les nostres línies fundacionals.

La darrera legislatura vam fer el darrer intent tot afiliant-nos com a organització a la CGT, però no hem aconseguit una coordinació real i efectiva més enllà del Comitè d'Empresa de Barcelona, quedant a la pràctica un simple acord electoral per a la suma de vots que no s'ha traduït en cap col·laboració de cap altra mena.

El nostre balanç de la feina feta és, volem remarcar, molt positiu. Pensem que ha valgut la pena la feina, les reunions, les vagues, els comunicats, els viatges, el llarg etcètera de tasques que van implícites en una organització sindical autogestionada. Amb sinceritat i sense falsa modèstia volem dir que el que hem fet ha tingut repercussions molt positives i qui sap on seriem si no ho haguéssim fet. Però no voldríem que en marxar donéssim el missatge que la història s'ha acabat i que ens espera un esdevenidor plàcid i tranquil fins a la jubilació. Res d'això. Ens temem accions cruentes per part de la Direcció cap a la plantilla. L'escenari de PSI daurats i similars viscuts fins ara, mantenen una relació molt estreta amb la pau social que necessitava Telefónica per avançar en la desmembració tant de la plantilla com del negoci. Avançada la descomposició i la desmobilització de la plantilla, qualsevol cosa és possible a partir d'ara.

Tant de bo les forces sindicals que continuen a Telefónica sàpiguen encarar aquests reptes comptant amb la gent. De moment, la mateixa sensació de resignació i possibilisme està envaint totes les organitzacions i no sembla que ni aquestes ni el comitè d'empresa de Barcelona (de l'Intercentres o més amunt ja no diem res) tinguin massa clar cap a on tirar. Si se'ns permet el consell direm que a una negociació s'hi ha d'arribar amb una certa força, això implica que cal coordinar objectius i aglutinar el màxim de plantilles que estan fent la mateixa feina pel mateix patró, donat el nivell d'atomització i subcontractació de les plantilles. Qualsevol altra cosa és un plany i un prec, per molt que es vulgui pintar de responsabilitat i d'habilitat negociadora.

Pleguem doncs com a força sindical i no ens presentarem a les eleccions d'enguany. Gràcies a la feina feta a tothom, a les qui quedem i als qui han marxat després de dedicar-hi feina i esforços durant tots aquest anys, i també als col·lectius i departaments que han lluitat aquests anys i a qui esperem haver estat útils amb la nostra feina. Tant de bo ens trobem en la lluita, voldria dir que estem defensant el nostre futur.

Koniec.